

Després de la tempesta, (sí) ve la calma

Crònica de l'entitat de repartiment d'aliments del barri de Port

|| Jesús Martínez

desfavorit v. ep. a. C. Crònica de l'entitat de repartiment d'aliments del barri de Port *

«Estem tramitant un lloguer social. Estic esperant resposta. També estic esperant el desallotjament. Per ara, l'assistenta social ens ajuda, i a la parròquia de Port ens donen arròs, llet i oli», explicava la colombiana Erika Dayana en el número de juliol de la revista *La Marina*.

«La Senyora S és un ésser invisible en una cua llarguíssima, la Gran Cua: es tracta d'una de les gairebé cent-seixanta tres mil persones que menja gràcies a la Fundació Banc dels Aliments de Barcelona», es va narrar en el número de setembre de *La Marina*.

La Senyora S és la mateixa l'Erika Dayana, que, fins fa un mes, ha viscut al local de l'antiga oficina bancària de Minería amb Mare de Déu de Port. Els seus fills, menors d'edat, es diuen Gustavo i Kevin (pseudònims).

Entre l'Erika i la Fundació Banc dels Aliments («*Lluitem contra la fam d'aquí*») es troba el Grup Solidari Mare de Déu de Port (números 209-211 del mateix carrer, cantonada Sant Elies), creat el 2000 sota el paraigua de la mil·lenària església de Port.

Els dijous al matí, de 9 a 12 hores, el Grup Solidari reparteix conserves, minibriks i begudes làcties, entre d'altres unitats.

Abans de passar pel Grup Solidari, al costat de la botiga de queviures Spar Alimentació M. Esteve, en el qual es venen begudes isotòniques Rockstar («*Punched energy*»), l'Erika ha demanat cita a serveis socials, al centre obert al Passeig de la Zona Franca, 185.

Allà, els professionals li han atorgat una «prestació d'aliments». Automàticament, els mateixos serveis socials han enviat una «derivació» al Grup Solidari.

Document de derivació dels «serveis socials bàsics a entitats de distribució». Aquí es fa constar el titular de l'ajuda, la dieta específica i la periodicitat.

Des de 2015, la voluntària i treballadora social Itziar Valle (Vitòria, 1965) rep aquestes «derivacions», que introdueix en un document excel d'un vell ordinador Mitsubishi que ja ni es fabrica.

Somadora (enginyosa), benèvola (mimosa) i empàtica (expansiva), Itziar gestiona altes i baixes dels «contactes d'acollida», la gent que fa cua per poder menjar. Forma part de la quinzena de nobles i altruistes ànimes que mai van deixar a ningú penjat en la parròquia dels barris de La Marina, a Barcelona.

«Al desembre de 2019 vam notar ja una pujada de persones que rebien ajuda. Ara, de 350 persones hem passat a uns vuit-cents sol·licitants d'aliments, gairebé tots dels barris», assegura. «Comuniquem al

► La voluntària i treballadora social del Grup Solidari Mare de Déu de Port, Itziar Valle.

C

CRÒNICA

«Al desembre de 2019 vam notar ja una pujada de persones que rebien ajuda. Ara, de 350 persones hem passat a uns vuit-cents sol·licitants d'aliments, gairebé tots dels barris»

Molts treballadors, de cop i volta, a causa del confinament, es van quedar a l'atur

Banc dels Aliments el número de persones apuntades i ells ens envien els camions carregats.»

Tres vegades per any, un camió de l'empresa Servigatrans («*Lèxit és la suma de petits esforços*») aparca al carrer Sant Eloi, en segona fila. El transpalet accedeix a les dependències del Grup Solidari carregat amb els productes imperibles, finançats per la Unió Europea («*Programa d'ajuda alimentària a les persones més desfavorides 2020*»).

Un dijous per mes, l'Erika s'acosta a Mare de Déu de Port, 209-211. Ja té una mena de carnet com a beneficiària, que li dona dret a rebre assistència. Porta el carret de la compra, tot i que no compri res. Acompanyada del seu fill gran, que li dona un cop de mà, recull el següent lot, per a una família de quatre membres com la seva: dos litres d'oli, tres quilos d'arròs, un paquet de galetes, tres paquets de pasta, tres paquets de llaunes de tonyina, 12 batuts de xocolata, cinc brics de tomàquet fregit, un quilo de sucre, un quilo de farina, un pot de compota de poma, un paquet d'infusió, alguns sobres de sopes, quatre litres de llet, llegum cuita, macedònia de verdures cuites, sardines en conserva i fruita en almívar. També es reparteix fruita i verdura fresca cada tercer dimecres de mes.

Com que l'Erika té un bebè, li donen potets de carn i llet en pols.

Envasats de les marques Orient («*Rices of the world*»), Isabel («*Per menjar bé*»), Choleck («*Deliciosos sabors*»)...

Llavors, abans de marxar, l'Erika omple la fitxa «Nota de lliurament» («els aliments rebuts són per a aquesta unitat familiar»). A la fitxa es fa constar el número de nens a càrrec, el número d'envasos que es porta i les dades personals.

Itziar creua algunes paraules amb els veïns que vénen a les cues, tot i que és acurada al màxim: «A vegades no dic ni mu, hi ha molts que arriben tocats, amb històries molt fortes, i ja estan resignats a la seva sort.»

Algunes, empleades domèstiques que, de cop i volta, a causa del confinament, es van quedar a l'atur. Alguns, afectats per expedients de regulació temporal d'ocupació que encara no han cobrat un euro. Alguns, llicenciats que no acaben de trobar el seu lloc en la vida laboral.

Un cop per any, Itziar tramita la renovació de la sol·licitud com a entitat repartidora del Banc dels Aliments. Ha de lliurar un munt de papers: informe de viabilitat de l'entitat benèfica («capacitat administrativa»), memòria d'activitats («augment molt significatiu dels beneficiaris a causa de la pandèmia») i la sol·licitud de participació del «Programa 2020» de la Unió Europea («posar els aliments a disposició de les persones més desfavorides de forma gratuïta, ja sigui mitjançant l'elaboració de menjars preparats per a ser consumits en les instal·lacions de l'organització o mitjançant el lliurament directe de lots de menjar»).

«Per sort, els serveis socials estan funcionant molt bé. Cadascú fa la seva feina. I l'Ajuntament de Barcelona ha estat molt responsable. Ens va oferir equips de protecció individual complets, que vam anar a buscar a l'oficina de prestacions socials i econòmiques de l'Institut Municipal de Serveis Socials, al carrer Aragó. Ens han cuidat», assegura la voluntària del Grup Solidari Itziar Valle. «Com veig el futur? No et diré que negre perquè soc optimista, però malament. Cada vegada hem de socórrer a més gent.»

El cartell al despatx del Grup Solidari Mare de Déu de Port: «Després de la tempesta, (no) arriba la calma».

Preferim atènyer-nos a la dita popular: «Després de la tempesta, (sí) arriba la calma». ■

* Del *Diccionari general il·lustrat de la nova pesta i dels vells empestats*, de Reporter Jesús. v. ep. a. C.: vells empestats d'abans del Confinament. Els empestats són els pobres.